

ת"פ 13718/09/16 - מדינת ישראל נגד מלו בנדירה מרסל מס' אסיר 9046073

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13718-09-16 מדינת ישראל נ' מרסל מס' אסיר
(עציר)

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מלו בנדירה מרסל מס' אסיר 9046073
(עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שחף קליימן שמעון

ב"כ הנאשם: עו"ד ירון דוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות כדלקמן:
א. **"יבוא סם מסוכן"**, לפי סעיף 13+19א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").
ב. **"קשירת קשר לפשע"**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
ג. **"החזקת סם שלא לצריכה עצמית"**, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אזרח ברזיל. במהלך חודש אוגוסט 2016, במועד שאינו ידוע במדויק, **קשר הנאשם קשר עם אחר לייבא סמים לישראל**. בהתאם לקשר ולצורך קידומו, **קיבל הנאשם ביום 19.8.16 מהאחר מזוודה ובתוכה, בדופן נסתרת, שקית ובה סם מסוכן מסוג קוקאין ו- \$3,000**, בין היתר, בכדי לרכוש כרטיס טיסה לישראל. בנוסף היה אמור הנאשם לקבל תשלום נוסף בסכום שאינו ידוע, עם הגיעו לישראל. בהתאם לקשר, קנה הנאשם כרטיס טיסה לישראל. ביום 29.8.16 נחת הנאשם בשדה התעופה בן גוריון, בטיסה מברזיל, כשהוא נושא בתוך מזוודתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 3033.69 גרם נטו.

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שחף קליימן שמעון, אין צורך להכביר מילים בדבר הערכים

החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, שהם שלומו ובריאותו של הציבור, לרבות הנזקים הנלווים משימוש בסמים. יש לתת את הדעת לכמות הסם המדוברת בתיק זה. בתי המשפט חזרו והדגישו את הנזק שביבוא הסם. הפסיקה אף הכירה בכך שאין להקל עם בלדרים מבצעי עבירה בשל היותם אזרחים זרים. תפקידו של בלדר הוא משמעותי בשרשרת הסם שכן הוא מאפשר את הובלת הסם והפצתו בעולם. יש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, ביניהן התכנון שקדם לביצוע העבירה, קשירת הקשר, קבלה מבעוד מועד של המזוודה עם דופן נסתרת, העובדה שהמעשים נעשו עבור כסף ואת הנזק שעלול היה להיגרם, זאת נוכח סוג הסם וכמותו. מתחם העונש הינו בין 5 ל- 7 שנות מאסר בפועל. את הנאשם יש למקם ברף האמצעי לכיוון התחתון של המתחם, נוכח העדר עבר פלילי של הנאשם וכן העובדה שהודה וחסך מזמנו של בית המשפט ואף ניסה בשלבים מסוימים לשותף פעולה עם רשויות החקירה. בהמשך התייחסה ב"כ המאשימה גם לטענות ב"כ הנאשם והוסיפה כי הנאשם מסר שהציעו לו 3 פעמים לשמש כבלדר ורק בפעם הרביעית הוא הסכים, כך שיש לדחות טענה שהמעשה לא נעשה עבור כסף. כמו כן, בנוגע לטענת ההגנה לפגיעה בזכות היועצות הקצין הממונה פעל בהתאם לחוק ודחה את זכות היועצות במטרה לאתר מעורבים אחרים שהיו אמורים להגיע ולקבל את הסם והיה חשש לשיבוש מעצר האחרים. בנוסף לכך, הנאשם טען תחילה כי המזוודה לא היתה ברשותו והוא אינו יודע איך הסמים הגיעו אליה, על כך חזר גם בהודעה נוספת ורק לאחר מכן הודה ושיתף פעולה. ניתן לראות כי בחקירות הנאשם בחר לא לשותף פעולה ואילו בתשאולים בחר שכן ואין לדבר קשר לזכות היועצות. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר ארוך וממשי מאחורי סורג ובריח לצד מאסר על תנאי וקנס וכן להכריז עליו סוחר סמים ולחלט את הרכוש שנתפס ברשותו.

4. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ירון דוד, אין חולק כי עקרון העל בענישה הינו עקרון ההלימה ואולם אין בכך כדי להפחית מעקרון הענישה האינדיבידואלית. הנאשם אינו סוחר סמים, אלא בלדר. הסוחרים הם אלו שמתקשרים בעסקאות ולרוב גם לא נתפסים. זאת בעוד שבלדרים שנתפסים נענשים בחומרה. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם אינו דובר את שפת המקום, הוא נמצא פה ללא משפחתו, אינו זכאי לביקורים או לחופשות ואף לא לתסקיר שירות מבחן, כך שמצבו קשה יותר מאזרחי ישראל. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם קיבל כסף כדי לקנות כרטיס טיסה, אך המעשה לא בוצע בשל התמורה הכספית, וההודעות שמסר במשטרה מעידות כי מעשיו נבעו מפחד, גם אם בסופו של דבר הוא היה אמור לקבל סכום של כסף. סם מסוג קוקאין אינו חמור יותר מ"ניס גיא". כמו כן, עיון בתיק מלמד כי לא ניתנה לנאשם זכות היועצות, לא בנמל התעופה ולא בהמשך. רק 6 שעות וחצי לאחר שנחת הנאשם, הודע הדבר לסנגוריה הציבורית (נ/1-2) וזאת למרות שהנאשם אמר כי הוא מעוניין בייצוג מהסנגוריה (נ/3). החוקר בכל זאת המשיך בחקירה והנאשם תושאל פעמיים ושיתף פעולה (נ/4). הנאשם נסע עם החוקרים לתל אביב ולירושלים וניסה בכל דרך לסייע למשטרה במשך יומיים. העובדה כי לא ניתנה לו האפשרות לשוחח עם סנגור מהווה פגיעה משמעותית במיוחד נוכח העובדה שמדובר באזרח חוץ אשר לא מבין את כללי ההתנהגות. ישנה פסיקה, הגם שבדעת מיעוט, לפיה הפגיעה בזכות היועצות צריכה להשפיע לקולא על העונש. באשר לעונש, ישנה פסיקה מגוונת הקובעת מתחמים שונים. ההקשר הנכון בקביעת הפסיקה הוא ההיררכיה. הבלדר הוא האדם שלוקח את הסיכון הגבוה ביותר ומקבל הכי פחות כסף בתמורה. על כן צריך הבלדר להיות ממוקם בתחתית מדרג העונש. במקרה דנן הנאשם ננטש על ידי הוריו בגיל 3, וגדל תחילה על ידי קרובי משפחה ואח"כ אומץ. בעקבות תפיסתו, משפחתו נאלצה לעזוב את מקום מגוריה ולעבור לעיר אחרת. הנאשם למד רפואה ועשה התמחות ועמד לקראת קבלת תעודת רופא. על כן הרתעת היחיד אינה שיקול, מפני שהנאשם לא יחזור

לעולם על מעשיו. הרתעת הרבים ממילא אינה רלוונטית כאשר עסקין בבלדרים מארצות אחרות. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית עליו עונש מאסר בפועל שלא יעלה על שלוש שנים ולהימנע מלחלט את הכסף שנתפס עליו.

5. הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו ומסר כי ביצע את המעשים משום שהיה תחת איומים שיפגעו במשפחתו ולא בגלל הכסף. לדבריו, הוא לומד רפואה ומבין את נזקי הקוקאין.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

6. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

7. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.

8. רבות נכתב על אודות על נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

על החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראו ע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... יבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה נוכח הסם מסוג קוקאין שהינו מן הקשים שבסמים, והכמות הרבה של למעלה משלושה קילוגרם אשר יובאה על ידי הנאשם לארץ. בהקשר זה אין ביכולתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם אשר ביקש להשוות בין הקוקאין לבין סם מסוג "ניס גיא" וזאת בהעדר חוות דעת או ראיות לכך. שיקול ההלימה שהינו השיקול המנחה בענישה, מצדיק זיקה בין כמות הסם וסוג הסם לבין העונש המוטל.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של ייבוא סם מסוכן וניסיון לייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין. הנאשם טס לפרו, מסר לפלוני 4,000 דולר, וקיבל ממנו מזוודה שבדפנותיה הוסלקו כ-2.5 ק"ג קוקאין. המשיב שלח את המזוודה

לישראל באמצעות חברת משלוחים. בנוסף דאג הנאשם כי תשלח אליו חבילה ובה כ-11 גרם קוקאין. לנאשם עבר פלילי ואף ריצה בעבר מאסר ארוך בגין עבירות דומות. נידון ל-6 שנות מאסר בפועל.

ב. בע"פ 8031/10 **צ'אבו נ' מדינת ישראל** (1.3.12), התקבל ערעורן של שתי נאשמות אשר הורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע ויבוא סם. הנאשמות, אזרחיות זרות, שימשו בלדריות להעברת סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל. בהזדמנות אחת קיבלו הנאשמות כשני ק"ג סם קוקאין, בלעו אותו ארוז לגופן והביאו אותו לישראל וקיבלו עבורו 60,000 יורו בקירוב. בהזדמנות נוספת בלעו כשלושה ק"ג סם קוקאין ארוזים, והביאו אותם ארצה. הנאשמות צעירות, אימהות לילדים קטנים, אשר גדלו בנסיבות משפחתיות קשות. עונשן הופחת מ-6 שנים וחצי לחמש שנים וחצי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 4008/11 **גוארדיה נ' מדינת ישראל** (6.3.12), נדחו ערעורים של נאשמים, גבר ואישה אזרחי בוליביה, אשר נשאו בגופם סם מסוג קוקאין. הנאשמת נשאה סם במשקל שלמעלה מ-800 גרם והנאשם במשקל של 1 ק"ג. הנאשמת אם לארבעה ילדים החיים בארץ מוצאה בעוני. הנאשם אף הוא אב לשלושה ילדים וסובל מחרפת רעב בארץ מוצאו. הנאשמת נדונה ל-45 חודשי מאסר בפועל ואילו הנאשם ל-55 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 3625/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (6.11.12), נדחה ערעורם של נאשמים, גבר ואישה אזרחים זרים, אשר הורשעו בייבוא סם מסוכן. הנאשמים נשאו בגופם סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 1,886 גרם. לשני הנאשמים נסיבות חיים קשות. לנאשמת נסיבות רפואיות. נידונו לעונשים של 45 חודשי מאסר בפועל (הנאשמת) ו-55 חודשי מאסר בפועל (הנאשם).

ה. בע"פ 904/11 **הרדיה נ' מדינת ישראל** (11.7.11), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בייבוא והחזקת סם מסוכן. הנאשמת, אזרחית זרה, הגיעה לישראל יחד עם אחר כשהם נושאים בגופם מארזים גליליים שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של 1.5 ק"ג (נטו). הנאשמת אם לשני ילדים, בעלה נפטר ומצבה הבריאותי הידרדר. נידונה ל-45 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 737-10-13 **מדינת ישראל נ' לופז** (6.11.14), הורשע נאשם בעבירה של יבוא סם מסוכן. הנאשם טס ארצה כשבתוך מזוודתו מוסלקים סמים מסוג קוקאין במשקל כולל של 3.47 ק"ג. הנאשם אזרח זר כבן 64 שמצבו הבריאותי רופף. נידון ל-5 שנות מאסר בפועל.

ז. בת"פ (מח' מרכז) 515-02-11 **מדינת ישראל נ' קויספה** (18.5.11), הורשע נאשם בעבירות של יבוא סם והחזקת סם מסוג קוקאין. הנאשם יבא על גופו וכן בתוך גופו סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 1,731 גרם, הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אזרח זר נידון ל-55 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (מח' ת"א) 6999-02-16 **מדינת ישראל נ' נונס** (25.7.16), הורשע הנאשם בקשירת קשר לפשע ויבוא סם מסוכן. הנאשם שימש כבלדר והכניס במזוודתו לארץ סם מסוג קוקאין במשקל של כ-4 ק"ג. הנאשם תושב חוץ, שיתף פעולה עם המשטרה וסייע בתפיסת העברייני העיקרי. נידון בהסכמה ל-46 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (מח' ת"א) 33745-01-13 **מדינת ישראל נ' דסונה** (28.10.13), הורשעה הנאשמת,

- אזרחית ברזיל, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, יבוא סמים והחזקת סמים שלא לשימוש עצמי. הנאשמת שימשה כבלדרית והכניסה ארצה כמות של 4 ק"ג סם מסוג קוקאין במזוודתה. הנאשמת אם לארבעה ילדים שחיים בארץ מוצאה בעוני קשה. נידונה ל- 3.5 שנות מאסר בפועל.
- י. בת"פ (מח' חי') 56230-11-15 **מדינת ישראל נ' טימס** (28.6.16), הורשעה נאשמת, אזרחית ספרד בעבירות של יבוא סם והחזקת סם שלא לשימוש עצמי. הנאשמת ונאשם נוסף יבאו בתוך גופם סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.013 ק"ג ארצה. נדונה ל- 3.5 שנות מאסר בפועל.
- יא. בת"פ (מח' ת"א) 31164-02-16 **מדינת ישראל נ' פסון** (3.7.16), הורשע נאשם בקשירת קשר לפשע, יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם קשר קשר עם אחרים לייבא סמים מקולמביה. לצורך כך שימש הנאשם כבלדר והביא עימו בתיק גב בטיסה ארצה 1.82 קילוגרם קוקאין. הנאשם תושב זר, ביצע את העבירה על רקע איומים שהופעלו עליו, נדון בהסכמה ל- 36 חודשי מאסר בפועל.
11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
- א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; למעשיו של הנאשם קדם תכנון. הנאשם קשר קשר עם אחר עוד בארץ מוצאו, הצטייד בכסף ורכש כרטיס טיסה לישראל וכן קיבל לידיו את המזוודה עם הסמים מוסלקים בתוכה.
- ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; אין ספק כי ששולחי הנאשם מהווים את החוליה המרכזית בתחום הפצת הסמים וראויים הם לענישה מחמירה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שתפקידו של הבלדר אינו שולי והוא אשר מאפשר את הובלת הסם והפצתו ברחבי העולם. גם אם תפקידו של הנאשם לא מהווה את החוליה המרכזית בשרשרת הפצת הסם הרי שתפקידו בה הוא חיוני (בהקשר זה ראו ע"פ 226/89 **זפה נ' מדינת ישראל** (15.3.90) וכן ת"פ (מח' מרכז) 737-10-13 **מדינת ישראל נ' לופז** (6.11.14)).
- ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; אין ספק בדבר הנזק הרב שעלול היה להיגרם אילו היו מגיעים הסמים לידי סוחרי הסמים ומופצים ברחוב, וזאת לנוכח כמות הסם.
- ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; מכתב האישום עולה כי בעבור מעשיו היה הנאשם אמור לקבל סכום כסף שאינו ידוע בהגיעו ארצה. עם זאת מתוך טיעוני ב"כ הנאשם, וכן מגרסתו של הנאשם במשטרה עולה כי הנאשם פעל מתוך חשש שיבולע למשפחתו בארץ מוצאו.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 4 שנות מאסר בפועל ועד 7 שנות מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד

1990, אזרח ברזיל, נמצא בארץ בגפו ואינו דובר השפה העברית. הנאשם ננטש על ידי הוריו בגיל 3, גדל אצל קרובי משפחתו עד אשר אומץ על ידי משפחתו. הנאשם למד רפואה בארץ מוצאו ועמד לפני קבלת תעודת הסמכה. הנאשם, על פי הידוע, נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה וכן אף סייע למשטרה בניסיון ללכוד מעורבים נוספים. מובן הדבר שריצוי עונש מאסר לתקופה ארוכה, הרחק מארצו וממשפחתו, יקשו על הנאשם, אם כי הנאשם גרם לכך במו ידיו.

15. נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם בדבר הפגיעה בזכות ההיוועצות של הנאשם, ואולם לא מצאתי כי נשללה זכות ההיוועצות של הנאשם. אכן, במישור העקרוני, פגיעה בזכויותיו של הנאשם בהליך החקירה והמעצר עשויה להוביל להקלה בענישה, בגדרי טענת הגנה מן הצדק, ובמקרים חריגים אף כדי חריגה לקולה מן המתחם. עם זאת, בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי לא הונח הבסיס הראייתי לטענה זו. אכן, זכותו של הנאשם להיוועץ בעורך-דין נשללה למשך מספר שעות, ואולם הדבר נעשה כדין, על-פי הוראת סעיף 34 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 אשר קובע כדלקמן:

"(א) עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

...

(ה) סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר."

על-פי מזכר שרשם הקצין הממונה, רפ"ק שרון מלכה, ביום 29.8.16, החשוד נתפס בשעה 02:00 כאשר נחת מברזיל, כשבחיפוש בכליו נתפס סם מסוג קוקאין. הנאשם היה אמור להגיע לבית-מלון מסוים, ולשם על-פי החשד אמורים להגיע החשודים שעומדים מאחורי יבוא הסם ושליחת הבלדר לישראל. בשל החשש כי הפגשתו עם עו"ד תסכל מעצר של חשודים נוספים, החליט על-פי סמכותו בהתאם לסעיף 34 לחוק לדחות את המפגש של החשוד עם עו"ד לתקופה של עד 24 שעות לשם ביצוע מעצד החשודים הנוספים (נ/1).

זאת ועוד, לפי מזכר נוסף של רפ"ק שרון מלכה, ביום 29.8.16 הוא התקשר לסניגוריה הציבורית ודיווח כי בידי הימ"ר עצור בתיק יבוא סם, וכי בשלב זה, בשל החשש מסיכול מעצר חשודים נוספים, החליט על-פי סמכותו בהתאם לסעיף 34 (ה) לחוק לדחות את מפגש החשוד עם עו"ד לתקופה של עד 24 שעות. הקצין אף השאיר לסניגוריה הציבורית את מספר הטלפון הנייד לו, כדי שהסניגור יוכל לשוחח עמו.

באותו יום בשעה 14:15 התאפשר לנאשם להיוועץ בסניגור מטעם הסניגוריה הציבורית (נ/3), ש' (196). זאת ועוד, עיון בחקירת הנאשם, החל מתחילתה ועד לשלב שבו נועץ בסניגור ציבורי, מעלה כי בשלב זה לא הודה הנאשם בביצוע העבירה (נ/3, ש' 195-1).

בנסיבות אלה, כאשר תכלית מניעת המפגש הייתה תפיסת מעורבים נוספים בפרשה, אשר היו אמורים לקבל את הסם מידי הנאשם, לא ניתן לקבוע כי המשטרה פעלה שלא כדין. במניעת המפגש, וכן

לא היה במניעת המפגש כדי לגרום לחשוד להודות בביצוע העבירה.

16. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלקו הנמוך יחסית של המתחם לצד עונשים נלווים.

17. ברשות הנאשם נתפסו 800 דולר אמריקאי, 35 יורו ו- 42 ריאל. כלל היה מקום להורות על חילוט מלוא הכספים שנתפסו, ואולם מטעמים הומניטריים סבורני כי יש להותיר בידי הנאשם חלק מן הכסף שנתפס אשר יופקד בחשבון הקנטינה שלו בשב"ס לצורך מחייתו.

סוף דבר

18. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **56 חודשי מאסר בפועל** שמנינם מיום מעצרו של הנאשם, 29.8.16.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים ומורה על חילוט הכספים שנתפסו בסך של 500 דולר, 35 יורו ו- 42 ריאל, לטובת הקרן לפי פקודת הסמים. סך של 300 דולר יופקד בחשבון הקנטינה של הנאשם לצרכי מחייתו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.